

આર્દ્ર કોણપાય

❖ વર્ષ : 27 ❖ અંક : 3
❖ S.No. : 425 ❖ તા. 16-11-20 ❖ નવેમ્બર
ધૂર્ધક નકલ : રૂ. 6/-

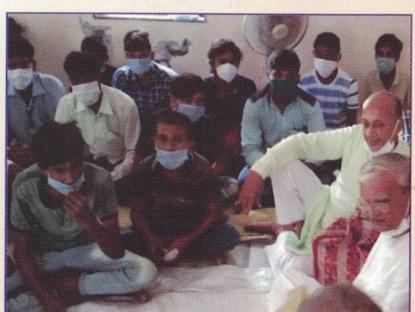

અ૱લર્ટ ગ્રૂપ દ્વારા વિવિધ ઓફિચિયલી

ધાંગધા ગ્રૂપ દ્વારા પાંજરાપોળમાં ધાસ વિતરણ ડભોઈ ગ્રૂપ દ્વારા વેકર તથા બિસ્કીટનું વિતરણ કલ્યાણ ગ્રૂપ દ્વારા રોટી તથા સભ્જનનું વિતરણ

**વર્ધમાન સેવા કેન્દ્ર દ્વારા કીર્તિધામ, ઘોળાસાણ, પાનસર, પાલિતાણા, પીડામણી,
અમરીયા, મોડાસર, વેડા (કલોલ), શંખેશ્વર, શીયાણી વગેરે વિસ્તારમાં કોરોના રાહત કાર્ય**

સોજન્ય : માતુશ્રી શોભનાભેન અમરીષભાઈ શાહ, હ. ભાવિન, શ્રેણુજ

તં દેવદેવ મહિયં સિરસા વંદે મહાવીરમ

॥ શ્રી પ્રેમ-ભુવનભાગુ-ઝ્યઘોષ-રાજેન્દ્ર-હેમરલસૂરીશ્રોભ્યો નમ : ॥

સુપાનોના છિકર્ષ ડાંને સુપાનો વડે યાસતું મેળેઠીન

દિવ્યકૃતા : ચુવાહદયસથાટ સ્વ.પૂજય આચાર્ય શ્રી હેમરલસૂરીશ્રરજુ મહારાજ

લેખક : પ.પૂ.મુનિશ્રી હૃદયરલ વિ.મ.

શ્રીહૃદય રાજ

વર્ષ : 27 ♦ અંક : 3

S.No. : 425 ♦ વિ.સ. 2077

તા. 16-11-2020 ♦ નવેમ્બર

: માલિક :

અર્હદ ધર્મ પ્રભાવક ટ્રસ્ટ
૧૭, ઈલોરા પાર્ક, જેન દહેરાસરની સામે,
નારણપુરા ચાર રસ્તા, અમદાવાદ-૧૩.

ફોન : 079-2768 1317

૨૪૩, પંચરલ બીલીંગ, ૨ઢે માળ,
અમ.પી.માર્ગ, ઓપેરા હાઉસ, મુંબઈ - ૪.
ફોન : ૦૨૨-૨૩૬૩૧૫૬૪, ૨૩૮૦૮૬૨૧
manasmandirtrust@gmail.com
www.shreejainalertgroup.org

તંત્રી-મુદ્રક-પ્રકાશક
કલેશભાઈ વિ. શાહ
અમદાવાદ

ટાઇપ સેટીંગ
અમ્યક્ડ ડીજાઇન થેન્ડ પ્રિન્ટ
અમદાવાદ

મુદ્રક
સર્વોદ્ય ઓફસેટ
અમદાવાદ
મો. : ૯૮૨૪૫ ૧૫૫૧૪

આજીવન લવાજમ : રૂ. ૫૦૦/-
છૂટક નકલ : રૂ. ૬/-

પ્રાર્થના

હે હૃદયશ્રી ! પ્રાર્થેશ્ર પરમાત્મા ! તારા મંદિરમાં ઘંટારવ થથ છે ને મારા હૃદયમાં નૃત્યનો ધબકાર થવા લાગે છે. હે કૃપાળુ ! કાશ એ સંતોનો સમાગમ ન થયો હોત તો હું કયાં હોત ! ભલું થજો એ સંતોનું જેઓએ મને સત્તનો માર્ગ બતાવ્યો. વ્યાભિયારી, વ્યસની, કઠોર અને નઠોર એવા મારા આત્મને તારો ચરણનો સેવક બનાવ્યો. ભોગમાંથી તારો યોગીદાસ બનાવ્યો.

હે નાથ ! ધાણા વખતથી તારી સેવા-ભક્તિ કરી રહ્યો છું. મન મૂકીને ભક્તિ કરી છે. અરે ! તારા દ્વારે આવેલા તારા ભક્તોની પણ સેવા કરવામાં કમી રાખી નથી ! આ બધું એટલા માટે કર્યું છે કે, દયાળું તું મને મળી જાય, તારામાં હું બળી જાઓ. તે રીતે પણ તું મારા ઉપર પ્રસંગ થાય !

દીવામાં હવે દિવેલ ખૂટ્યાં છે. મારો જીવનદીપ પ્રભુ હવે ઝાંખો થવા લાગ્યો છે. એક પવનની નાનકડી લહેરખી આવશે ને કદાચ બુગાઈ જશે. ત્યારે આજે તારી પાસે હે નયનાભિરામ ! એટલી જ યાચના કરું છું કે, આ સંસારના ચક્રમાં બ્રમણ કરતો હું જ્યાં પણ જાઓ, જે ભવમાં જાઓ ત્યાં ત્યાં તારી ચરણ સેવાનો લાભ મને મળતો રહે !

હે દીનાનાથ ! ગરીબ નવાજ ! મારી આ કોઈ મોટી માંગણી નથી. અનેકોને તે શરણ આપી તાર્યા છે. મને પણ પૂરો વિશ્વાસ છે કે મારો નાથ મને હજુ એકવાર દાસ પણ રાખશે.

એ દિલનો દર્શિયો છે, તે જગતની માવડી છે, ગરીબનો બેલી છે, પડતાને બચાવનારો છે, નોંધારાનો આધાર છે, મને જરૂર તારશે. હા ! જરૂર !

સરકાર ઘોડાઓની ઓલાદ સુધારવાના કરોડોના બજેટ પાસ કરે છે. પરંતુ માનવની ઓલાદ સુધારવા કોઈ પ્રયત્ન નથી. મોટા ગજના નેતાઓ જે ગાયોના ધાસ ચાવી જતા હોય, ગરીબોના બંડોળ આખાને આખા ખાઈ જતા હોય તેનાથી વધારે મોટી અધમતા કર્ય છે ?

૬ વર્ષની બાળકીઓ ઉપર બળાટ્કાર અને ખૂન થતા હોય, ભર બજારમાં છડેયોક લોકોને વીંધી નાંખતી અગાનની ગોળીઓ છૂટ્યાં હોય, પોતાની જ વિધાર્થીનીને શિક્ષક ભગાડી જતો હોય તેનાથી વધુ અધમતા કર્ય છે ?

શાસ્ત્રો માનવની ઓલાદ સુધારવા મૂળમાંથી જ બદલાવ લાવવા ગર્ભ સંસ્કારની વાત કરે છે, બ્રહ્મચર્ય પાલન અને મર્યાદામાં રહેવાની વાત કરે છે, મૈત્રી અને પરોપકારની ભાવનાઓની વાત કરે છે.

આજ નહિ તો કાલે માનવની ઓલાદ સુધારવા લગ્નપૂર્વે જ પતિ-પત્નીએ ભોગ આપવો પડશે. સારા બાળકો જન્માવવા ખુદે સારા બનયું પડશે. સારા અને સાચાના પાઠો ભણવા પડશે. બંધન અને શાસ્ત્રોની મર્યાદાઓ સ્વીકારવી પડશે. શ્રી-પુરાણની લાગણીઓને ચેક કરવી પડશે. પછી જ સંતાન પ્રાસિનો અભિગમ લેવો પડશે. નહીંતર પોતાના જ પુત્ર દ્વારા માતાએ ખુદ બળાટ્કારનો ભોગ બનયું પડશે. પિતાએ ખુદ પુત્રની રીલોલ્વરની ગોળીએ છાતી વીંધાવી પરલોક પ્રયાણ કરવું પડશે. સાવધાન ! ખુદની ઓલાદ સુધારો તેથી સંતાનની ઓલાદ સુધરવાની.

હેમસૂત્ર શુભાશયથી થતી ભાવ વગરની પણ ધર્મક્ષિયાઓ આત્મામાં શુભ સંસ્કારોનું આધાન કરે છે. ભાવ આવે તો કલ્યાણ થઈ જાય.

ભગવાન હરિભદ્રસૂરિ મોક્ષમાર્ગ આગળ વધવા ઈચ્છા આત્માઓ માટે યોગપૂર્વસેવાના કર્તવ્યો-સમજાવી રહ્યા છે. અહીં યોગ સાધના માટે યોગભીજો કેવી રીતે અંતરમાં આવે વાય તેની વાત ચાલે છે.

પ્રભુ સાથે એકાકાર બનવા વિવિધ ચિંતનો આપ્યા છે. આવાં મેગેજીનો સોફા પર બેસી ચવાણું ફાકતાં ફાકતાં વાંચવા માટે નથી પરંતુ પરમ સાથે જોડાવાની મહત્વની કરીઓ સમાન છે. તેને રીલેક્સ સમયમાં એકાંતમાં બેસી વાંચતાં વાંચતાં આનંદની અનુભૂતિ કરવા માટે છે.

પ્રભુ સાથે એકાકાર બનવા ચિંતન :

પ્રભુના બાર ગુણો ઉપર ચિંતન કરવું. સ્થાન : સુંદર જિનાલય, અલૌકિક પ્રભુની પ્રતિમા અને ભક્તિ ભરેલા હદ્યને લઈ જવું. અરિહંતના બાર ગુણ શાસ્ત્રમાં કહ્યા છે. આમ તો અરિહંતમાં, “ગુણ અનંતા પ્રભુ તાહરા કિમારી કહ્યા ન જાય”. છતાં મુખ્ય ભારગુણોમાં પ્રભુના અષ્ટ પ્રાતિહાર્યો અને મૂળ ચાર અતિશય. કુલ બાર ગુણો કહ્યા છે. ૧. અશોકવૃક્ષ જેનું ધ્યાન કરવાથી રોગો જાય. ૨. સુરપુષ્પવૃક્ષ - પુષ્પોની વૃદ્ધિ દેવો કરે. ૩. પ્રભુની દેશનામાં સુર પૂરાવવા દેવો દિવ્યાધનિ કરે. પ્રભુ માલકોંસ રાગમાં બોલે સાથે અનેક રાગો દેશનામાં જોડાય જેથી વાણી ખૂબ મધુબ રબને. ૪. પ્રભુની બજે બાજુ ચામરો ટળાતા હોય. ૫. સિંહાસન : પ્રભુને બેસવા માટે પાદપીઠ સહિત સિંહાસન પ્રભુની સાથે જ રહે. ૬. ભામંડલ : પ્રભુના દિવ્ય તેજનું સંહરણ કરવા પ્રભુના મસ્તકની પાછણ દેવો ભામંડલની રચના કરે જેનાથી પ્રભુનું મુખ નિહાળી શકાય. ૭. દેવો દેશના સમયે આકાશમાં દૈવહુંદુભિનો નાદ કરી લોકોને ઘોષણા કરે. કલ્યાણ મંહિરમાં તેના માટે શ્લોક મૂક્યો છે.

ભો! ભો! પ્રમાદ મવધૂય ભજ્યધમેન,

માગત્ય નિવૃત્તિપૂરીં પ્રતિ સાર્થવાહું,

અતત્ત્રીવેદયતિ દેવ! જગત્ત્યાય,

મન્યે નદશિભિનભઃ સુર હુંદુભિસ્તે।

હે જગતના લોકો! પ્રમાદને છોડી તમે ભજો... મોક્ષનગર લઈ જનાર એક મહાસાર્થવાહ આવ્યા છે. તમે અહિ આવો અને તેમને ભજો. આવું દેવો ત્રણ જગતને હુંદુભિના નાદ કરી નિવેદન કરે.

૮. છગ્રત્યા : પ્રભુના મસ્તક પર જાણો “ત્રણ જગતના

સામ્રાજ્યનો આ માલિક છે.” એવું સૂચવતા હોય તેવા ત છત્રો શોભતા હોય છે. ૯. જ્ઞાનાતિશય ૧૦. વચનાતિશય જેનાથી પ્રભુની દેશના દરેક જીવોને પોતપોતાની ભાષામાં સમજાય. નિજ ભાષાએ સહુ સમજાય, જો... રૂડીનો રઢિયાળી રે પ્રભુ તારી દેશના રે...” ૧૧. પૂજાતિશય ૧૨. અપાચા પગમાતિશય.

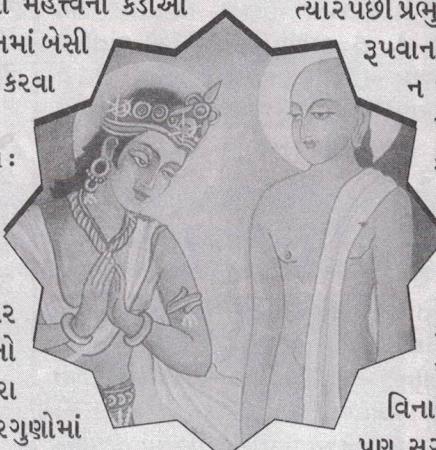
ત્યારપછી પ્રભુના જન્મથી જ ચાર અતિશયો. ૧. પ્રભુનો ઉપવાન દેહ તેની ઉપમા જગતમાં ના જડે. ના રોગ ન પ્રસ્વેદ ના કોઈ શરીર પર મેલ. ૨. હે પરમાત્મા વીતરાગ ! તારું કેવલ મન રાગમુક્ત છે એવું નથી. ‘વધુઃસ્થિતં

રક્તમણિ ક્ષીરધારા સહોદરં’ તારા દેહમાં રહેલું લોહી પણ સફેદ ક્ષીર જેવું છે. (રાગનો કલર લાલ છે.) અને તારા શરીરમાં રહેલ માંસ કેવું ? ‘શુભ્ર માંસમપિ પ્રભો ! માંસ પણ સફેદ દુર્ગધ વિનાનું જરાય બિભત્તસ ન લાગે. ૩. શાસોશ્વાસ

પણ સુગંધી છે. ૪. આહારને નિહાર જેના છે અગોચર વિશ્વથી હે પ્રભુ ! તું કરપાત્રી બની જ્યારે આહાર કરે છે, ત્યારે તે કિયાને જોઈ શકાતી નથી, એક ટીપું પણ જમીન ઉપર પડતું નથી અને નિહાર કરતાં પણ કોઈની નજરમાં તું આવતો નથી. એટલે પ્રભુના આહાર અને નિહાર ગુમ છે, ચર્મચ્યકુથી જોઈ શકતા નથી.

આ રીતે પ્રભુના બાર ગુણો ઉપર ચિંતન કરી શકાય. તેનાથી પ્રભુ સાથે એકાકારતા સધાય છે. પ્રભુની મહાનતા અંતરમાં બેસવા લાગે છે. પ્રભુ એક અલૌકિક, પરમતાત્વ રૂપે ભાસે. જન્મથી જ મળેલા ૪ અતિશયો ઉપર ચિંતન કરી શકાય. પ્રભુની જીવન સાધના ઉપર ચિંતન કરી શકાય. જે જે તીર્થકર પરમાત્માઓના ચરિત્રો વાંચ્યા હોય તેના આધારે તેઓની સાધના નજર સામે આવે. દા.ત. પ્રભુ મહાવીરની સાડાબાર વર્ણની જીવનસાધના-ઉપસર્ગો-પરિસહો... ઓહો કેટલું સહન કર્યું ? પેલા સંગમના એક રાતમાં ૨૦ ઉપસર્ગો સથા છતાં થાકીને પાછા ફરતા સંગમ સામે જોઈ પ્રભુ તારા નયનો ભીના બન્યા ! કેવી કરુણા ઉભરાઈ હો ! તારા ઉપર અપકાર કરનાર, તને ભયંકર છ-છ મહિના સુધી પરેશાન કરનાર ઉપર પણ તારી કરુણા કેટલી ? ઓપ્રભુ ! તું ખરેખર કરુણાનો સિંધુ છે.

પેલો ચંડકોશિક સર્પ ! તેને બોધિ પમાડવા પ્રભુ તેં ૧૫ દિવસ કનખલ વનમાં એક જ સ્થાને કાયોત્સર્ગ રહી ગાળ્યા. ૧૫ દિવસ તેં તેના માટે ઉપવાસ કર્યા. તારા ચારણે ડંખ માર્યો

ઇતાં પ્રભુ તારી કરુણાએ તે જીવનો સંસાર સીમિત કરી દીધો. ઓ વીર ! તારી કરુણાનો કોઈ પાર નથી. તારી મહાનતા શું ગાઉં ? તું ખરેખર મહાન છે. આ બધું કુશલ ચિંતન છે તે મન દ્વારા આત્મામાં રોપાતા યોગબીજી છે.

પ્રભુના અમૃત ગુણો ઉપર ચિંતન કરી શકાય : પ્રભુના ગુણો લોકોત્તર હતા. જેમાં પરાર્થરસીકતા. પરાર્થ કરવાનું એક જાતનું વ્યસન. પરાર્થ કર્યા વિના ચેન ન પડે ઉદારતા. બ્રાહ્મણને પોતાના વસ્ત્રનું પણ દાન કરી દીધું. તેવી રીતે અપરાધી જીવોને માફ કરવાની ઉદારતા વગેરે. કરુણાકેવી ? મહાવૈરાગ્યકેવો ? ક્યાંય રાગ નહિ, ક્યાંય આગ્રહ નહિ, કોઈનું આલંબન નહિ, શરીરે પ્રત્યે મમતા નહિ. અનાસકત ભાવ વગેરે. ગંભીરતા કેવી ? બધું જ જાણતા હોવા છતાં કોઈના પ્રત્યે રાગ કે દેખનો ભાવ નહિ. “ગંભીરતા સાગર સમી જેના હદયને છે વરી !” વગેરે ગુણો ઉપર ચિંતન ચાલે.

આપણા ઉપર થયેલા પ્રભુના ઉપકારોનું ચિંતન. પશુમાંથી માનવ બનાવનાર પ્રભુનો ધર્મ છે. નરક અને નિગોડમાં પણ આપણું રક્ષણ કરનાર પ્રભુ છે વગેરે. પ્રભુના સમોવસરણનું ચિંતન, વિચરતા પ્રભુના વિઠાર વૈભવનું ચિંતન... જેનાથી રોમાંચ ખડા થઈ જાય. પ્રભુએ આપેલા વારસાઓ, જ્ઞાનવારસો, તીર્થો, (સ્થાવર અને જંગમ વારસો-સાધુ-સાધી ભગવંતો, આગમો, ધર્મકિયાનો વારસો વગેરે ઉપર ચિંતન કરવાથી એકાકાર થવાય.

વૈયાવચ્ચ : બીજું યોગબીજ.

અરિહંત પરમાત્માના વિષયમાં મન-વચન-કાયાની જે શુભ પ્રવૃત્તિ હતી તે પ્રથમ યોગબીજ અને શ્રેષ્ઠ યોગબીજ હતું. હવે બીજું યોગબીજ છે, ગુરુના વિષયમાં, અરિહંત પઢી તેમના જ સ્થાને છે, ‘આચાર્ય’ ભગવંતો કહેવાય છે, “તિત્થયર સમો સૂરિ” સંવિજ્ઞ ગીતાર્થ આચાર્ય ભગવંતો પ્રભુએ સ્થાપેલા ધર્મ તીર્થને ચલાવે છે. શ્રીસંઘમાં જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રની આરાધના કેમ નિરંતર, નિર્વિદ્ધ ચાલતી રહે તે માટે તથા પંચાચારનું પાલન સકલશ્રી સંઘમાં સારી રીતે ચાલ્યા કરે તે માટે આચાર્ય ભગવંતો અવનવા આયોજનો કરે, પ્રવચનો કરે, અનુષ્ઠાનો કરાવે, તપ-જપ વગેરે દ્વારાશ્રી સંઘને આરાધનામાં જીલતો રાખે એટલે આપણા શ્રીસંઘમાં આચાર્ય ભગવંતોનું સ્થાન સર્વોપરી છે.

પ્રભુની આજાને ઓષ્ઠધ સમાન છે. તે આજાનું પાલન જીવ ભેટ, જીવોની શક્તિ અને પરિણામ પ્રમાણે કેવી રીતે થાય તેની કાળજી આચાર્ય ભગવંતો લે છે અને તેનાથી શ્રીસંઘમાંથી જીવો દીક્ષા લઈ સાધુ-સાધીજી ભગવંતો બની પ્રભુના માર્ગને આગળ વધારે છે. સંઘને રત્નોની ખાણ કદ્યો છે. તેમાંથી રત્નોને

કાઢવાની અને પકવવાની પદ્ધતિઓ આચાર્યો પાસે હોય છે. એટલે આચાર્ય ભગવંતોની બધી રીતે વિશેષ કાળજી કરવી તે સંઘના પ્રાણ્યક વિકિતની ફરજ થઈ પડે છે.

આચાર્ય ભગવંતો એકલાન હોય, તેઓની પણ પર્ષદા હોય છે. તેમાં ઉપાધ્યાય ભગવંતો આચાર્ય ભગવંતો જે શિષ્યોને ઉત્પન્ન કર્યા હોય તેઓને નિષ્પત્ત (પકવવાનું) કરવાનું કાર્ય કરે છે. એટલે આચાર્ય જો રાજાના સ્થાને છે તો ઉપાધ્યાય ભગવંતો મંત્રીના સ્થાને છે. તે નવા દીક્ષિત સાધુ-સાધીને ભણાવી તેથાર કરી આચાર્યપદ સુધી પહોંચાડે. એટલે આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ-સાધી આ ગુરુતત્ત્વની વૈયાવચ્ચ વિધિપૂર્વક શુદ્ધ આશયથી કરવી તે રજું યોગબીજ છે.

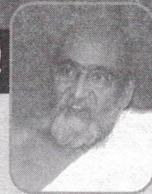
તેમના માટે પણ જિનેશ્વરની જેમ કાયિક ભક્તિ-વંદન, તેઓનું કાર્ય કરવું, સેવા વગેરે. વાચિક સ્તુતિ-વિનય કરવો તેમને શારીરિક અને માનસિક શાતા આપવી તે બધા યોગબીજ બને. છેલ્લે બીમાર હોય તો નિર્યામણા કરાવવા વડે વગેરે પણ વૈયાવચ્ચ કરવી જોઈએ. વૈયાવચ્ચનો ગુણ આવ્યા પઢી જતો નથી તેને અપ્રતિપાતી ગુણ કહ્યો છે. ભવાંતરમાં આ ગુણ સાથે આવે છે.

વર્તમાનમાં શ્રીસંધ સાધુ-સાધીની સુંદર ભક્તિ વૈયાવચ્ચ કરે છે. વિહાર ક્ષેત્રોમાં જ્યાં ભોજન મળતું ન હોય તેવી જગ્યાએ શ્રીસંધે સુંદર વ્યવસ્થાઓ કરી વિહારો સુલભ બનાવ્યા છે. છેલ્લા ચાર-પાંચ વર્ષથી સાધુ-સાધીજી સાથે વિહારમાં જોડાતા યુવાનોને જોઈ આનંદ થાય. સાધુ-સાધીની સુરક્ષા કરવી તેથી ઉતૃષ્ટ વૈયાવચ્ચ છે. બીમારી વખતે વૈદ્યો-ડોક્ટરોની ટ્રીમેન્ટમાં શ્રીસંધ વર્ષે કરોડો રૂપિયાનો સદ્દ્વયય કરે છે.

શ્રીસંધોની સાથે સાથે અનેક સંસ્થાઓ વૈયાવચ્ચના કાર્યો કરે છે. આ થઈ સામુહિક વ્યવસ્થાની વાત. તેનાથી તમારું શું ભલું થવાનું ? તમે ખુદ મન-વચન-કાયાથી વૈયાવચ્ચ કરો તો તમારા આત્મા માટે તે યોગબીજ બને. તમારે ખુદ તેમાં સમય આપવો પડે. હા તમારા સંઘમાં આ વ્યવસ્થા છે તેની તમે અનુમોદના કરો તો તમને અનુમોદનાનો લાભ મળે! પણ તમને ખ્યાલ છે કે, લુખી અનુમોદના ન ચાલે. શક્તિ અને સામર્થ્ય હોવા છતાં તે કરણ કારાવણમાં ન જોડાય અને માત્ર અનુમોદના કર્યા કરે તે લુખી અનુમોદના છે. દંબ છે. તેનાથી કોઈ લાભ ન થાય, ઉલ્લંઘનથી સંભવ છે.

“અમારે ત્યાં વિહારચુપ છે.” તેથી રાજુ થાઓ. ભલે ! પણ તમે વિહારમાં જાઓ છો ? ના, તો કેમ ? શક્તિનથી ? તમને જવાનું મન કેમ થતું નથી ? તમારી શક્તિ અને અનુકૂળતા હોવા છતાં તમે ન જતા હોય અને માત્ર જનારાને જોઈ રાજુ થતા હોય તો તે અનુમોદના નથી. તમારે જાતે પ્રમાણે ખંખેરી જગું

અનુસંધાન પાના નં. ૧૦ ઉપર

પ્રિય અક્ષય ! યોગ ધર્મલાભ સાથે તને જણાવવાનું કે, આજે તું નવા વર્ષમાં પ્રવેશી રહ્યો છે. નવું વર્ષ કેવું જશે ? તબિયત કેવી રહેશે ? કમાણી કેટલી થશે ? વગેરે પ્રશ્નોએ તારા હદ્દયના વનવે પર દોડધામ કરી મૂકી હશે ! ‘હા’ કદાચ કોક પંચાંગમાં કે ટેનિક પત્રોમાં પ્રસિદ્ધ થતા રાશી ભવિષ્ય અને વાર્ષિક ભવિષ્યને પણ તેં વાંચી લીધું હશે. કદાચ કોક જોખીને પણ પૃથ્વી કરી હશે અને કદાચ રોડ ઉપર બેઠેલા પેલા પોપટ પાસે સવાલ જવાબ કર્યા હશે.

અક્ષય ! તને એકલાને જ નહિ પણ સમગ્ર માનવજીતને આ આદત પડી ગઈ છે. ભવિષ્યમાં અડપલા કરવાની ! શી જરૂર છે, ભવિષ્ય સાથે આવાં ચેડાં કરવાની ! જે સમય હજુ આવ્યો જ નથી, જે દિવસ હજુ ઉગ્યો જ નથી, કેલેન્ડરે હજુ તારીખ દેખાડી નથી તેની ફીકર આજે શા માટે ? જ્યારે તે સમય આવશે ત્યારે જોયું જશે. હાલ તો જે દિવસ અને જે સમય હાથ ઉપર છે તેને જ બરાબર માણી લઈએ. કાલની વાત કાલે !

પણ માણસને આજની કશી જ પડી નથી. આજનો દિવસ, આજનો સૂર્યોદય, આજનું જીવન, આજની મજા ! બધું જરૂર કરીને તે આવતી કાલમાં ડોકીયાં કર્યા કરે છે. આજે જે મળે તેને પ્રેમથી બોલાવી શકતો નથી અને આવતી કાલની એપોઇન્ટમેન્ટ ડેઇલી ડાયરીમાં પાણાઓમાં ટપકાવતો રહે છે. નરી મૂર્ખતા, નહિ તો બીજું શું છે ?

મને પેલો મૂર્ખ પુત્ર યાદ આવે છે. તેના ફાખરે એક યોજના ઘડેલી, દીકરાને સમજાવેલી. બેયને પસંદ પડેલી અને અમલમાં પણ મૂકેલી છિતાં લાભ માત્ર બાપને થયો અને નુકશાન પુત્રોને !

અક્ષય ! વાત એવી હતી કે, રોજ સવારે એક નવી નકોર કડકડતી કરંસી એક રૂપિયાની નોટ બજે દીકરાને વાપરવા માટે ભેટ આપવાની પણ શરત એટલી જ કે, તે નોટ તે દિવસે જ વાપરી નાંખવાની, બીજે દિવસે બીજી નોટ મેળવી લેવાની. હા, અને બાયચાન્સ જો સોમવારની નોટ સોમવારે ન વપરાય તો મંગળવારે નવી નોટ લેતાં પહેલાં પેલી પાછી આપવાની. ટૂંકમાં રોજ રોજ નવો રૂપિયો મેળવી લેવાનો અને વાપરી નાંખવાનો. ન વપરાય તો બીજે દિવસે આપી દેવાનો. ક્યાં વાપરવો ? શું કરવું ? એ બધો અવિકાર દીકરાના હાથમાં. સારા મુહૂર્ત આ યોજનાનો પ્રારંભ થયો.

પ્રભાત થયું, પુત્રોએ પ્રણામ કર્યા, મસ્તક નમાવ્યું અને બાપે કડકડતી નોટ દીકરાના હાથમાં આપી. કહું, લઈ જાઓ ! જેમ ઈચ્છા પડે તેમ વાપરો. ફીકર ન કરતા. નોટ લઈ દીકરો કોલેજ ગયો. હાથ ખીસસામાં છે. આંગળીઓ પેલી કડકડતી નોટ ઉપર ફરે છે અને મન ચગડોળે યદે છે. આ જ તો રૂપિયો

વગર મહેનતે મખ્યો છે કાલે પાછી મળવાનો છે.

મહિનામાં ત્રીસ મળશે અને વરસમાં ઉદ્દો મળશે ! અધિક આટલા બધા રૂપિયા મળશે ! ક્યાં વાપરીશ, શું ખાઈશ અને શું ખરીદ કરીશ ! એવા વિચારોમાં અટવાતો રહ્યો ને સાંજ પડી ગઈ. સંધ્યા ટણી ગઈ. રાત પડી અને તે સૂર્ય ગયો.

સવારે તે જાગ્યો અને પિતાના ચરણો નમસ્કાર કર્યા અને હાથ લંબાવી ઊભો રહ્યો. પિતાજીએ કહું પહેલાં કાલના રૂપિયાનો હિસાબ આપો અને ન વાપર્યો હોય તો રૂપિયો પાછી આપો. પુત્ર ઝંખવાઈ ગયો અને ગઈ કાલનો વાસી થઈ ગયેલો દૂચો વળી ગયેલો મેલો થઈ ગયેલો રૂપિયો ફાધરને પાછી આપ્યો અને શરત પ્રમાણે મંગળવારનો નવો રૂપિયો મેળવી લીધો ! પણ મંગળવારે પણ સોમવાર જેવી જ હાલત થઈ બુધવારના વિચારમાં મંગળવારનો રૂપિયો એમજ પડ્યો રહ્યો અને બીજે દિવસે સવારે પાછી આપી ટેવો પડ્યો. મહિનાના ત્રીસ દિવસ અને વરસના ઉદ્દો દિવસ આ જ હાલત રહી. બાપ ફાવી ગયો. પણ દીકરો ફિસાઈ ગયો.

અક્ષય ! કુદરતે પણ અસંખ્ય સંતાનો માટે આવી યોજના ઘડેલી છે. અનંત કાળથી એ અમલમાં મૂકેલી છે. રોજ સવાર પડે અને કુદરત તરફથી એક નવો નકોર ૨૪ કલાકનો બ્રાન્ડ ન્યુ દિવસ સહુને ભેટ આપવામાં આવે છે. આ દિવસને ક્યાં વાપરવો કેવી રીતે વાપરવો એ બધો અવિકાર માનવના પોતાના હાથમાં સોંપવામાં આવે છે. શરત એટલી જ કે બીજો નવો દિવસ આપતાં પહેલાં ગઈ કાલનો દિવસ ઝંટવી લેવાય છે. ગઈ કાલનો દિવસ પાસે રાખી શકતો નથી. તેમાં પાછા જઈ શકતું નથી.

અક્ષય ! માણસની હાલત પણ પેલા મૂર્ખ દીકરા જેવી છે. કુદરત રોજ નવો નકોર દિવસ ભેટ આપે છે. પણ માણસ આજના દિવસનો સારો ઉપયોગ કરી લેવાને બદલે આવતી કાલના જ વિચાર કરે છે. આવતી કાલે પણ દિવસ ઉગશે. નવો દા’ડો મળશે ત્યારે હું શું કરીશ ! કોને મળીશ ? શું ખાઈશ ? શું પહેરીશ ? ક્યાં ફરવા જઈશ ? તેના વિચારો કરીને આજનો દિવસ ફના કરી નાંખે છે. આજની એને કશી પડી નથી. એ આવતી કાલની ફિકર કર્યા કરે છે. પરમાત્મા મહાવીરદેવે કહું છે કે તું આગામી નવા વર્ષની, મહિનાની કે દિવસની ચિંતા છોડી દે. માત્ર એક વર્તમાન ક્ષણને જ જાણ. વર્તમાન ક્ષણને જ સ્વસ્થ રાખ ! વર્તમાન ક્ષણે જ સાવધાન રહે ! આવતી કાલની ચિંતા છોડી દે. જેનું વર્તમાન સારું છે તેનું ભવિષ્ય સારું થવાનું વર્તમાનમાં જેણે ખરાબ કર્યું તેનું ભવિષ્ય ક્યાંથી સારું થવાનું. ભૂતકાળ પહેલાં વર્તમાન કાળ હતો ત્યારે કરેલા ખોટા કાર્યો એ ઘણાનો વર્તમાન બગાડી નાખ્યો છે. હવે વર્તમાનમાં સીધા ચાલીએ તો ભવિષ્ય સેઈફ ! હાલની પોતાની ચિંતા કર, કાલની ને પારકી ચિંતા છોડો.

આતમ ઋંખે છૂટકારો...

રથું આવશ્યક પ્રતિકમણ

‘શિવિષ આવસ્યકમિ ઉજ્જૂતો હોઈ પઈટિવસ’ ‘મનહ જિલ્લાએં’ ‘સજીવાયમાં શાવકને છ આવશ્યકો પ્રતિદિન કરવા ઉધન રહેવાની સલાહ આપે છે. આ કર્તવ્ય છે અને તે દરેક શાવકે કરવું જોઈએ.

તમે જે ભૂમિકામાં, (જૈન શાવક) એટલે કે રથા કે પાંચમા ગુણસ્થાને રહેલા છો અને તે ભૂમિકામાં પ્રભુએ જે આજીવાઓ કરી છે તે આજીવાઓનું પાલન બધી જ રીતની અનુકૂળતા, સામર્થ્ય અને શક્તિ હોવા છીતાં ન કરો તો શાસ્ત્રકારો કહે છે, તમને પ્રભુની ઉપેક્ષાઓનું પાપ લાગે છે, તેનું તમારે પ્રાયશ્ચિત્ત આવે છે. જો તમે તેનું પ્રાયશ્ચિત્ત પણ લેવા તૈયાર નથી, જો તમે “મારી ભૂમિકામાં પ્રભુની શું આજી છે.” તે જાણવા કે પૂર્ણવા પણ તૈયાર નથી, તમે તમારા ધ્યાન અને કુદુર્ભમાં જ રચ્યાપદ્યા છો તો તમને મોટું નુકશાન થવા સંભવ છે. એવો દંડ થઈ શકે છે કે ભવાંતરમાં આવું વીતરાગ પરમાત્માનું લોકોત્તર શાસન જ મળનું મુશ્કેલ બની જાય! જે શાસનમાં રહી આરાધના કરવા દ્વારા પરલોક અને પરમલોકનું હિત સાધી શકાય છે.

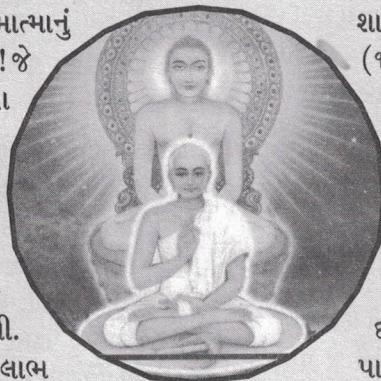
જે શાસનમાં માત્ર એન્ટ્રી થવાથી દુનિયાની બેસ્ટ ગૂડવીલ મેળવી શકાય છે. આજે પણ દુનિયામાં જૈન શ્રેષ્ઠ જાતિ તરીકે ગણાય છે તેવું કહીશ તો વધારા પડતું નથી. જૈન ફેઝિલિમાં જન્મ થવા માત્રથી જ કેટલા લાભ થાય છે, તે તમે જાતે જ વિચારજો. આવો પરમશુદ્ધ લોકોત્તર ધર્મ દુનિયાના અમુક ટકા જ જૈનોને મળ્યો છે. જેનું તમને કદાચ ગૌરવ નથી.

કોઈપણ દેશના પોતાના કાયદા છે. તેમ દરેક ધર્મના પોતાના કાયદા છે. રીવાજો છે, નિયમો છે, રૂલ્સ છે. તે બધાયે પાળવા પડે છે. ન પાળો તો દંડ ચૂકવવો પડે છે.

જૈન કુળમાં જન્મ થઈ જવા માત્રથી તમે જૈન થઈ શકો છો પરંતુ ફરીથી જૈનપણું મેળવવા જૈનધર્મના કાયદા તમારી ભૂમિકા પ્રમાણે તમારે પાળવા જ જોઈએ. જો તમે શાવક છો. જૈનત્વને દીપાવવા માંગો છો. જો તમને જૈનધર્મ પ્રત્યે માન અને સન્માન છે બહુમાન છે તો તે જૈનધર્મને આગળની પેઢી સુધી પહોંચાડવા તમારી જૈન ધર્મની કિયાઓ, યોગો, તપો, યથાશક્તિ ગમે ત્યાંથી સમય કાઢીને પણ કરવું જોઈએ. તે તમારું કર્તવ્ય છે. ધર્મ ‘કિયાઓ’ દ્વારા ટકે છે અને આગળ વધે છે.

ઘડું આવશ્યકમાં રથું કર્તવ્ય પ્રતિકમણ યોગ છે. આ એક

મહાપવિત્ર યોગ છે. ચોવિસ તીર્થકરોમાંથી પહેલાં અને છેલ્લા તીર્થકરોના તમામ સાધુ-સાધ્વીજી ભગવંતોએ પણ આ આવશ્યક જીવનમાં પ્રતિદિન (વિધાઉટ ફેર્લા) આવશ્ય કરવાનું છે. ગમે તેવી બિમારી હોય, વિહારો હોય કે ગમે તેવી વિષમસ્થિતિ હોય પરંતુ પ્રતિકમણનો સમય થાય (બે સંધ્યાએ) એટલે તે આવશ્યક કરવા માટે બેસી જ જવાનું. બાકીના કાર્યો આધા-પાદ્યા કરવાના, પ્રતિકમણ નિશ્ચિત કરેલા સમયે કરી લેવાનું તે રીતે બસે ભગવાનના શાવકોએ પણ પ્રતિકમણનું ‘આવશ્યક’ યથાશક્તિ કરવાનું છે. નિયમ લીધો હોય તો ફરજ્યાત કરવાનું છે. ન કરો તો પ્રાયશ્ચિત્ત આવે દંડ ચૂકવવો પડે. નિયમ ન લીધો હોય તોય તમારા કર્તવ્ય તરીકે કરવું જોઈએ. ન કરો તો ઉપેક્ષા કરવાનો દોષ લાગે છે, અતિયાર લાગે છે.

શાસ્ત્રમાં પ્રતિકમણ પાંચ પ્રકારના બતાવ્યા છે.

- (૧) રાઈય : (સવારે વહેલા કરાય તે - રાત્રિ સંબંધી)
- (૨) દેવસિય : (સાંજે કરાય તે - દિવસ સંબંધી)
- (૩) પદ્ધભી : દર ચૌદસે (એટલે કે પંદર દિવસે થાય તે)
- (૪) ચાઉમાસી : દર ચાર મહિને - વર્ષમાં ઉવાર (કારતક સુદ ૧૪, ફા.સુ. ૧૪ અને અપાદ સુદ ૧૪)
- (૫) સંવત્સરી : વર્ષમાં એક વાર દર ભાદરવા સુદ જના દિવસે થાય તે.

પાપ તો દરરોજ થાય છે. જાણતા કે અજ્ઞાતાના,

નાના-મોટા, રાગથી કે દ્વેષથી, તીવ્રતાથી કે તીવ્રતા વિના. તે બધા પાપોના બે વિભાગ પડ્યા. દિવસના પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્ત સાંજે પ્રતિકમણની વિધિ કરવા દ્વારા કરી લેવાનું છે. તેમજ રાત્રિ દરમ્યાન થતા પાપોનું પ્રતિકમણ સૂર્યોદય વખતે કરી લેવાનું છે. આ કર્તવ્ય છે. જે દરેક વફાદારી પૂર્વક કરવું જોઈએ. પરંતુ જે જૈનો આ કર્તવ્ય કરી શકતા નથી તેમના માટે તેઓ પાપથી ભારે ન બને એટલે દર પંદર દિવસે પાંડ્ય પ્રતિકમણ કરવા દ્વારા કરવાનું કહ્યું.

સારો અને સાચો વેપારી માથે દેવું રાખવા તૈયાર થતો નથી. રોજ રોજ રોજનું દેવું થાય તો રોજ રોજ કબુલાત કરી ચૂકવી આપે છે. તેમધ્યમાં જીવ-પાપભીરૂ જીવ, મોક્ષાર્થી કે પરલોક દેખા જીવ રોજ રોજના પાપોનું દેવું રોજ બે ટાઈ મપ્રતિકમણ કરવા દ્વારા ચૂકવી પોતાના આત્માને શુદ્ધ રાખે છે.

જેઓ પંદર દિવસે પણ ન કરી શક્યા, કારણ આવ્યું ચૂકી ગયા, ભૂલી ગયા તેઓ માટે પણ શાસ્ત્રકારે કલાણા કરી ચાર મહિને ચોમાસી પ્રતિકમણ કરી શુદ્ધ થવાનો ચાન્સ આપ્યો છે.

અને છેવટે તે પણ ચૂકી જવાય તો સંવત્સરી પ્રતિકમણ તો પ્રત્યેક જૈન, પછી બાળ હોય કે વૃદ્ધ હોય, શરીરની થોડી પણ શક્તિ હોય તો ઉપાશ્રયમાં આવી ગુરુ સમક્ષ અથવા પોતાના ઘરે પણ કરી જ લે છે. તે રીતે પણ આખા વર્ષના પાપોની શુદ્ધિ કરે છે.

પ્રતિકમણ કરવા સાથે પાપની શુદ્ધિની પદ્ધતિ ભતાવવામાં આવી છે. જેમ કે દરેક જૈન પણ નું પ્રતિકમણ કરવું સાથે સાથે શુદ્ધિ માટે બને તો ચયુર્દ્ધશીનો ઉપવાસ પણ કરવો. એટલે મહિનામાં બે ઉપવાસ કરવાના આવે. ચારુદસે ન કરી શકે તો આગળ-પાછળ કરી તપ દ્વારા શુદ્ધિ કરવી જોઈએ. તે રીતે ચોમાસી ચારુદસ આવે ત્યારે પ્રતિકમણની સાથે સાથે સણંગ બે ઉપવાસ- છણું તપ કરે. (તેરસ-ચારુદસ) અથવા ગમે ત્યારે છણ તપ કરી આપે. આ રીતે વર્ષ દરમ્યાન શુદ્ધિમાં સંવત્સરીનું પ્રતિકમણ કરવા સાથે ભા.સુ.૨-ઉ-૪નો અદ્ભુતનો તપ કરી શુદ્ધિ કરે. તપ આ રીતે ન કરી શકે તો ત ઉપવાસ ધૂટા ધૂટા તેથે ન કરી શકે તો ૧ ઉપવાસ = ૨ આયંબિલ લેખે છ આયંબિલ કરે. તે પણ ન થાય તો ૧ ૨ એકાસણા કરે, તે પણ ન થાય તો ૨ ૪ બિયાસણા તો કરે. તપ ન જ થતો હોય તો ૬૦૦૦ સ્વાધ્યાય કરી આખા વર્ષના પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્ત તો દરેક જૈન કરે.

શાસ્ત્રકાર ભગવંતે પ્રતિકમણ કેમ કરવાનું ? તેના ચાર હેતુઓ કહ્યા છે. તેની ગાથા વંદિતા સૂત્રમાં જ આપી છે.

પરિસિદ્ધાણમકરણે કિયાણમકરણે પડિક્કમણં,
અસદ્ધણાએ તહા, વિવરીય પરવણાએ ય ॥

૧. પ્રતિષિદ્ધનું કરવું એટલે કે ભગવાને જે પ્રવૃત્તિ-પાપ કરવાનો નિષેધ કર્યો છે તે પ્રવૃત્તિ કરવાથી આજાભંગ વગેરે દોષો સહિત પાપ લાગે છે. માટે પ્રતિકમણ કરી ફરીથી આવી પ્રવૃત્તિ ન કરવાનો (અકરણ નિયમ) નિયમ લઈ પાપની શુદ્ધિ કરવી જોઈએ.

૨. કૃત્યનું અકરણ : એટલે પ્રભુએ જે જે ચીજો આચરવાની કહી છે તે તે ચીજો કરવી નહિ તેનાથી થતી આજાની ઉપેક્ષા, આજાભંગ વગેરે દોષોથી લાગતા પાપ માટે પ્રતિકમણ કરવાનું છે.

૩. અસદ્ધણા-અશ્રદ્ધા : પરમાત્માની આજા, વાતો, ઉપદેશો કે હિતશિક્ષાઓ અંતરથી સ્વીકારવાને બદલે તેના ઉપર અશ્રદ્ધા કરી હોય, અસ્વીકારનો ભાવ કર્યો હોય તેનાથી પરમાત્માની જ જે આશાતના થઈ તેના લાગેલા પાપ માટે પ્રતિકમણ કરવાનું છે.

પરમાત્માની આજા માનવાની બાબતમાં કોઈ ધૂટ નહિ કે અમુક માનવું, અમુક ન માનવું. તમામ આજાઓ ૧૦૦ ટકા માનવાની છે. એક આજા પણ ન માનવી - ન સ્વીકારવી તેના

ઉપર અશ્રદ્ધા કરવી તે મિથ્યાત્વનો દોષ છે. તેનાથી જીવ ધીરે ધીરે મિથ્યાત્વ દશામાં ચાલ્યો જાય છે. જે અઠારમું પાપ છે. સૌથી ખતરનાક પાપ છે. એટલે પ્રભુના વચન ઉપર ક્યારેય શંકા ન કરશો, અશ્રદ્ધા ન કરશો. હા ! તમારાથી તે આજા ન પળાય તો તમે અફસોસ કરો કે મારાથી આ પળાનું નથી પણ માનવાની બાબતમાં દફ રહેવું તો જ જૈનપણું ટકે નહિ તો નહિ.

જેમકે રાત્રિભોજન પાપ ભગવાને કહું છે પણ હું માનતો નથી. આ વચન મિથ્યાત્વજનક છે. એમ કહો ભગવાને સાચું જ કહું છે પરંતુ હું રાત્રિભોજન છોડી શકતો નથી. તો શક્તાથી તમે ભરેલા છો. શક્તિ આવશે ત્યારે કરશો.

૪. વિપરીત પ્રરૂપણ : પ્રભુએ પોતાના કેવલજ્ઞાનમાં જે જે ભાવો જોઈને આપણાને આપણી આત્મશુદ્ધિ માટે જે જે આજાઓ કરી છે. આપણા પારમાર્થિક કલ્યાણ માટે જે જે ઉપદેશો આપ્યા છે તેનાથી વિરુદ્ધ બોલવું તે પણ પ્રભુની આશાતના કરવારૂપ મોટું પાપ છે.

શાસ્ત્રમાં મરીયીનું દિદ્ધાંત આવે છે. મરિયીએ ભગવાન ઋષભદેવ પાસે દીક્ષા લીધી. થોડા સમય કષ્ટમય જીવન પાલન કર્યા બાદ સહન ન થતાં શિથીલાચારી બન્યા. એટલે કે ભગવાને આપેલા નિયમો ચૂસ્તપણે પાળવાના બદલે સગવડો અપનાવી છતાં તેમની પાસે કોઈ કુમારો દીક્ષા લેવા આવતા તો તેઓ ભગવાન ઋષભદેવ પાસે જ મોકલતા. કહેતા કે ભાઈ ! મારી પાસે ધર્મ નથી સાચો ધર્મ તો ભગવાન ઋષભદેવ પાસે છે. ત્યા જઈને દીક્ષા લો. આ છે શક્તા, સભ્યગ્રદ્ધર્ણ ! પરંતુ સમય જતાં શરીર ઢીલું પડતાં પોતાની સેવા માટે શિષ્ય બનાવવાની ઈચ્છા જગી. વિચાર્યુ કે સાચો ધર્મ તો ત્યા જ છે. પરંતુ મારી સેવા કોણ કરશે ? માટે લાવ હવે કોઈ આવે તો મારો શિષ્ય બનાવું !

અને એક દિવસ કપિલ નામનો યુવાન આવ્યો. દીક્ષાની માંગણી કરી છતાં મરિયી કહે છે ભાઈ ત્યા જ ધર્મ તો ત્યાં છે ! ત્યારે કપિલ પૂછે કે શું તમારી પાસે ધર્મ નથી ? ત્યારે પરવશ બનેલા મરિયી મુનિથી બોલી જવાયું કે હા ! કપિલ ધર્મ ત્યાં છે. તેમ અહિંયા પણ છે ! શાસ્ત્રકાર લખે છે આવું વચન તે ઉત્સૂક વચન છે. પ્રભુના વચનથી વિપરીત વચન છે. જેનાથી તેમનો સંસાર દીર્ઘકાળનો વધી ગયો. આ રીતે કોઈ પ્રભુના વચનથી વિપરીત પ્રરૂપણ થઈ ગઈ હોય તે દોષની શુદ્ધિ માટે પ્રતિકમણ છે. આવા ચાર હેતુઓ પ્રતિકમણના ભતાવ્યા છે.

દિવસ દરમ્યાન કે પંદર દિવસે પાપની આલોચના કરવી તે પ્રતિકમણનું સ્વરૂપ છે. પ્રતિકમણમાં આવતા વંદિતા સૂત્રમાં જ એક ગાથા છે -

કય પાવો વિ મણુસો નિંદિય ગરહિય ગુરુ સગાસે,
હોઈ અઈરેગ લહુઓ ઓહરિય ભરુવ્ય ભારવહો ॥

અનુસંધાન પાના નં. ૧૦ ઉપર

યુવાહદ્યસમાદ પૂ.આ.વિ.હેમરણસૂરીશ્રદ્ધ
મહારાજાના શિષ્યરતનો પૂ.પં.શ્રી વિરાગરતન વિ.મ.આદિ
રાજસ્થાન સોજન સીટીમાં ચાતુર્માસ છે. તેઓશ્રીએ ચાતુર્માસ
દરમ્યાન એકાંતરે ઉપવાસની, જાપ, અધ્યયન, સ્વાધ્યાય તથા
સાથેના મુનિઓના યોગ-ક્ષેમ કરવાપૂર્વક સુંદર આરાધના કરી
હતી. સાથે રહેલા મુનિવરો પૈઠી પ્રવચનકાર પૂ.મુનિશ્રી
દેવર્ષિરતન વિ.મ.ને ૪૨મી ઓળિ, તેઓના શિષ્ય મુનિશ્રી
ગુરુવંદન વિજયજીએ પણ ૧૬ ઉપવાસ તથા ૧૦મી ઓળિ
કરી તપયોગ સાધ્યો હતો. સ્વાધ્યાય-અધ્યયનાદિ સુંદર ચાલી
રહ્યા છે.

અમદાવાદ સેટેલાઈટ શે.મૂ.પૂ.જૈન સંઘમાં વેરાગદેશના
પૂ.આ.શ્રી હેમયંડસૂરીશ્રદ્ધ મ.ના શિષ્યરતન પૂ.પં.શ્રી
રણભોગિ વિ.મ. સાથે પૂજયપાદ ગુરુદેવના શિષ્યરતન
પૂ.મુનિશ્રી હૃદયરતન વિ.મ. આદિ દ ઠાણાએ ચોમાસુ પ્રવેશ
કર્યો હતો. પૂ.મુનિશ્રીનો વાસણા-નવકાર શ્રીસંઘમાં પૂ.આ.શ્રી
જયસુંદરસૂરીશ્રદ્ધ મહારાજા, પૂ.પં.શ્રી મહાભોગિ-
સૂરીશ્રદ્ધ મહારાજા, પૂ.પં.શ્રી પદ્મસેન વિ.મ. આદિ પૂજયોની
પાવનિશ્ચામાં અ.સુ.૧.૨, ગુરુવાર, તા.૨ જુલાઈના રોજ
પંચમાંગ શ્રી ભગવતીસૂત્રજીના જોગમાં પ્રવેશ થયો હતો.
ત્યારબાદ સાડા છ મહિનાના દીર્ઘ આ જોગ પૂ.પં.શ્રી મ.ની
નિશ્ચામાં થવા પામ્યા હતા.

ચાતુર્માસ દરમ્યાન પૂ.પં.શ્રી રણભોગિ વિજયજી ગણિને
૧૦૭મી ઓળિ, પૂ.મુનિશ્રી યુગરતન વિ.મ.ને ૮૮મી ઓળિ
સંપત્ત થઈ હતી. પૂ.મુનિશ્રી મૃગાંકરતન વિ.મ.ને પણ મહિનાના
સૂયગડાંગ સૂત્રના જોગ થયા હતા. પૂ.મુનિશ્રી મહર્ષિરતન વિ.
મહારાજે પર્યુષણ બાદ મૃત્યુંજ્ય માસક્ષમણનો આકરો તપ
આ.વ.૬, તા.૮-૧૦-૨૦૩૮ પ્રારંભ કર્યો હતો. મુનિશ્રીએ
અભિગ્રહપૂર્વક તથા અધ્યયન, અધ્યાપન, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન
તથા અપ્રમતા ક્રિયાયોગ પૂર્વક પ્રસતતાથી મહાતપની આ.વ.૭
તા.૭-૧-૧-૨૦૩૮ રોજ પૂર્ણાઙ્કૃતિ કરી હતી.

પૂજયશ્રીના તપ નિમિતે શ્રીસંઘમાં અકુમાદિ તપ
કરવામાં આવ્યા હતા. પારણા દિને એલેર્ટ યુપોમાં અનુકૂપા,
જીવદ્યાના કાર્યો થયા હતા. પારણા પ્રસંગે આજુબાજુથી
પૂ.આચાર્ય લગવંતો તથા અનેક મુનિવરો પથાર્યા હતા.
મુનિશ્રીએ પર્યુષણ પૂર્વે પણ મુનિશ્રીએ પણ પૂર્ણ કરી હતી.

નૂતન મુનિઓ પૂ.હેમરણરતન વિ.મ. તથા પૂ.મુનિશ્રી
નેમર્ષિરતન વિ.મ.ને પૂ.ગણાધિપતિની આશાપૂર્વક શ્રી
ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના જોગમાં પ્રવેશ કરાવ્યો હતો. મહિનાના આ
જોગ મુનિશ્રી નેમર્ષિરતન વિ.મ. ૧૬ તથા ૧૭મી ઓળિ

કરવાપૂર્વક કર્યા હતા. ત્યારબાદ આગળ વધી ૧૮મી ઓળિ
પણ પૂર્ણ કરી હતી. પૂ.મુનિશ્રી હેમર્ષિરતન વિ.મ. હ ઉપવાસનો
તપ કર્યો હતો.

કા.સુ.૫ શાનપંચમીના દિવસે પ્રશાંતમૂર્તિ ગણાધિપતિ
પૂ.આ.શ્રી રાજેન્દ્રસૂરીશ્રદ્ધ મહારાજાની અનુશાપૂર્વક
પૂ.મુનિશ્રી હૃદયરતન વિ.મ.ને પંન્યાસપદવી પ્રદાન ઉત્સવનું
આયોજન શ્રી સેટેલાઈટ શે.મૂ.પૂ.જૈન સંધ તરફથી થયું છે.
પદવી પ્રદાન કરવા સંયમેકલક્ષ્યી પૂ.આ.શ્રી જગતયંદ-
સૂરીશ્રદ્ધ મહારાજા, સંધ કૌશલ્યાધાર પૂ.આ.શ્રી
જયસુંદરસૂરીશ્રદ્ધ મહારાજા આદિ પધારશે.

પૂ.પં.શ્રી રણભોગિ વિ.મહારાજે પૂ.મુનિશ્રીને જોગની
વિષિપૂર્વક-શુદ્ધિપૂર્વક સુંદર ક્રિયાઓ કરાવવા તથા દરેક
કાર્યોમાં સહાયક થવા દ્વારા યોગોદહન કરાવ્યા હતા. પરિસ્થિતિ
હળવી થતાં આ.સુ.૮ થી શ્રીસંઘમાં મર્યાદિત સંખ્યામાં પ્રવચનો
શરૂ કરાવવામાં આવ્યા હતા. શાશ્ત્રી ઓળિની આરાધના
શ્રીસંઘમાં સુંદર રીતે થઈ હતી. ઓળિ કરનાર આરાધકોને
સંઘની આયંબિલ શાળામાંથી આયંબિલના ટીફીનની વ્યવસ્થા
કરવામાં આવી હતી. ચાતુર્માસ દરમ્યાન, શ્રી નવકારલેખન,
૮૮ એકસણાનો તપ, જાપ આદિ અનુષ્ઠાનો કરાવવામાં
આવ્યા હતા.

વડોદરા સ્થિત પૂ.મુનિશ્રી યશોજયરતન વિ.મ. તથા
પૂ.મુનિશ્રી કળશરન વિ.મ. અનુકૂમે ૮૮મી તથા ૯૮મી
ઓળિ પૂર્ણ કરી હતી. આસોની ઓળિમાં શ્રીસંઘમાં વ્યાખ્યાનો
શરૂ થયા હતા. મર્યાદિત સંખ્યામાં પ્રવચનોથી શ્રીસંઘમાં જગૃતિ
આવી હતી. પૂ.મુનિશ્રી દેવાંગરતન વિ.મ. પાલિતણ મુકામે
વર્ષિતપની આરાધના કરી રહ્યા છે તથા પૂ.મુનિશ્રી કાશ્યપરતન
વિ.મ.ના શિષ્ય પૂ.મુનિશ્રી શેત્યવંદન વિજયજી મહારાજે
વર્ધમાનતપની ઓળિનો પાયો નાંખી સાત ઓળિ પૂર્ણ કરી હતી.

ચાતુર્માસ દરમ્યાન પ્રવચનાદિની જવાબદારી ખાસ ન
હોવાથી દરેકના અધ્યયનાદિ સુંદર થયા હતા.

એલર્ટ હલચલ

ડાયમંડ માર્કેટ - મુંબઈ : શુપના યુવાનોએ લોકડાઉન
દરમ્યાન સુંદર કાર્યો કર્યા હતા. જેમાં કુલ પ૪૦ પરિવારોને
સાધર્મિક ભક્તિ કરવામાં આવી હતી. જેમાં ૨૭ લાખ
રૂ.૧,૩૦૦ આરાધકો દ્વારા ૧૦૦ દિવસમાં ૧,૩૦,૦૦૦થી
વધુ સામયિક થયા. દરેકને રૂ.૧૦૦ની પ્રમાણના, ૭૫૦
પરિવારોને અનુકૂપા સહાય કરવામાં આવી. જેમાં રૂ.૮ લાખ,
પક્ષીઓને ચણ રૂ.૩૦.૩૦ લાખ, કૂતુરાઓને દૂધ-રોટલા રૂ.૨૦.૨૦
લાખની જીવદ્યા કરવામાં આવી હતી. શુપને દાતાઓ તરફથી
ઉદાર સહાય મળી હતી.

માણસ પાપ કરતો હોવા છતાં (કારણ કે સંસારમાં રહ્યા એટલે પાપ કરવું જ પડશે. તે સિવાય જીવી શકાય તેમ નથી પરંતુ પાપ કર્યા પછી શું ?) જે માણસ ગુરુ પાસે આવી પોતાનાથી થેલા પાપોની નિંદા અને ગર્હા કરે છે તેવો માણસ પાપના ભારથી અત્યંત હળવો (હલકો) થઈ જાય છે. જેમકે કોઈ અતિભાર ઉચ્ચકીને ચાલનારો ભારવાહ જ્યારે પોતાના ખબા ઉપરથી ભારે વજન ઉતારી હે છે ત્યારે કેવો હળવો બને છે ? તેની જેમ.

પ્રતિકમણ નામનું આવશ્યક નિત્ય કરવાથી નિત્ય થતા પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્ત થાય છે. પ્રતિકમણ વિધિની અંદર જ ૧૮ પ્રકારના પાપોની વિગત અને તેની ક્ષમા માંગવાની વાત છે. તેમ જગતના ૮૪ પ્રકારની યોનિમાં રહેલા તમામ જીવો પૈકી જે જીવોની વિરાધના થઈ હોય તેનું પણ કનફેશન કરવામાં આવે છે. દરરોજ આવું કરવાથી જવનું અંતર કઠોર બનતું નથી. તેની કોમળતા ટકી રહે છે. માટે નિત્ય પ્રતિકમણ કરવું જોઈએ.

પ્રતિકમણમાં આવકને લેવાના ૧૨ ત્રતો અને તે ત્રતોનું પાલન કરતાં લાગેલા દોષોની નિંદા અને ગર્હા આપી છે. કોઈ કહે કે, અમારે તો કોઈ ત્રત છે જ નહિ તો ત્રતના અતિચાર અમને કેમ લાગે ? તો કે, ભલે તમને ત્રત નથી છતાં ત્રત લેવા જેવા છે અને અતિચારો જે પાપ સ્વરૂપ છે તે પાપનું તમને ભાન થાય તે માટે ત્રત વિનાના માણસે પણ સૂત્ર મુજબ બોલવાનું ફરજિયાત છે.

પ્રતિકમણ આવશ્યક દ્વારા ભૂતકાળમાં થઈ ગયેલા પાપોની નિંદા થાય છે. જ્યારે વર્તમાનમાં લાગતા પાપોનું સંવર એટલે પાપો ન થાય તેની કાળજી થાય છે. જેમ ખૂન આવતી હોય તો બારી બંધ કરીએ છી એ તેમ પાપની બારીઓ બંધ કરવાની કિયા તે સંવર છે અને ભાવિમાં થનારા પાપો સેવાય જ નહિ તે માટે પ્રત્યાખ્યાન (પ્રતિજ્ઞા) છે, સંકલ્પ છે. જેથી (પ્રતિજ્ઞા હોવાથી) તે પાપો કરવાનું મન જ ન થાય !

છિલ્લે વંદિતા સૂત્રમાં લખે છે. આ આવશ્યકનું કર્તવ્ય કરનાર શ્રાવક જે કે ઘણા પાપવાળો હોવા છતાં પણ આ કર્તવ્યના સેવનથી-પ્રભાવથી સર્વ દુઃખોનો અંત કરે છે. માટે દરેક જૈને પાંચેય પ્રકારના પ્રતિકમણ કરવા જોઈએ અને પાપોની પાછા વળી પાપના ભારથી હળવા થતા રહેવું જોઈએ.

આ પ્રતિકમણ વિધિમાં મહાપુરુષોએ છાયે આવશ્યકોને વણી લીધ્યા છે. જેની વાત પૂર્વે કરી જ છે. એટલે છ આવશ્યકના કર્તવ્યોનું પાલન કરવા ઈચ્છનારે તો પ્રતિકમણ અવશ્ય કરવું જોઈએ અને પ્રભુની આજ્ઞાનું પાલન કરવું જોઈએ.

જોઈએ. વૈયાવચ્ચ તમારે ખુદ કરવી જોઈએ. જોઈ જોઈને મફતીયા રાજી થવું તે તમને શોભતું નથી.

કેટલીક જગ્યાએ સાધુ-સાધ્વી માટે સંઘોમાં કે સંસ્થાઓ તરફથી સુંદર વ્યવસ્થાઓ હોય છે. પણ તે ઘણીવાર માત્ર માણસોના ભરોસે.

ઉપાશ્રયમાં કે ભોજનશાળાઓમાં પાણી ઉકાળનારા માણસો અમે જોયા છે. એકવાર સવારે ૭-૩૦ વાગે પાણી કંદું કરેલું મળ્યું. શંકા થઈ, કેટલું વહેલું ઉકાળ્યું હશે ? તપાસ કરતાં ખબર પડી કે કાચુ પાણી જ સીધુ માટલાઓમાં ભરી રાખેલું ! સાધુ જો સાવધાન ન હોય તો શું થાય ? તમારા માણસોના ભરોસે અમારા ત્રતોનું અને નિયમોનું શું ?

મુંબઈના એક પરામાં વિહાર કરીને ગયા. ઉપાશ્રયમાં ઘણા વખતે સાધુઓ આવ્યા હતા. અમે પાણી ઠારવા પરાતો મંગાવી, અમારા ગુલુદેવને આવકારવા ઘણા યુવાનો અને સંઘના વડીલો પણ ઉભા હતા. પરાતો માણસે લાવી અમારી આગળ મૂકી. અઠવાડિયા પહેલાં મીઠાઈ બનાવી આમાં ઢારી હશે તેથી પરાતો બધી ચીકાસવાળી હતી. મેં પાણીના ઘડામાંથી ગરમપાણી લઈ ચાર પરાતોમાં થોડું થોડું નાખ્યું અને સાખુથી પરાતો સાફ કરવાની શરૂઆત કરી. (જાત મહેનત જિંદાબાદ)

મારી સામે જ કેટલાક શ્રાવકો વંદન કરી રહ્યા હતા. શાતા પૂછી બે ભાઈઓએ પૂછ્યું, સાહેબ કંઈ કાર્ય સેવા હોય તો જાણવાનો. મેં કહું આ તમારું-તમારા માણસોનું કાર્ય હું કરી રહ્યો છું. પરાતો ચીકણી છે. ત્રણ પાણીથી સાફ થાય તેવી નથી. છતાં હરામછે ! કોઈએ મારા કાર્યમાં મદદ કરી હોય તો ! કમાલ છે ને ! મારું પુષ્યન હોવાથી મને મદદ કરવાનું કોઈએ સૂજ્યું નહિ. સાધુની વૈયાવચ્ચ કરવાનો આ અવસર હતો છતાં ચુક્ક્યા.

ગોચરીના ઘરો બતાવવા કેટલાક સંઘોમાં શ્રાવકો ખુદ આવે છે. ક્યાંક માણસો કે પૂજારીના ભરોસે છોડી દેવાય. પૂજારી અમારી સાથે ચાલી અમને ભૂગોળ સમજાવી નીકળી જાય.

સાધુને સંયમમાં સહાયક થવાથી કેટલા લાભ થાય છે. તેનાથી તમે લાગે છે ખૂબ અજાણ છો અથવા તો આવા આત્મિક લાભની તમને કદર નથી. ભૌતિક લાભ મળતો હોય ત્યાં ટોનેટોળાં જોવા મળે.

સાથીથી પ્રથમ આચાર્યની વૈયાવચ્ચ કહી તે માટે કંદું આચાર્યની વૈયાવચ્ચ કરવાથી આખા સંઘની વૈયાવચ્ચ કરવાનો લાભ મળે. કારણ આચાર્ય આખા સંઘના યોગક્ષેમ કરનાર છે. ત્યાર પછી ઉપાધ્યાય ત્યારબાદ સાધુમાં જ્વાન, વૃદ્ધ, બાળ અને તપસ્વીનો કમ આવે. ત્યારબાદ બાડીના સાધુઓની વૈયાવચ્ચ વિધ મુજબ કરવી.

માનસમંહિરમું તીર્થની આછેરી ઝલક

સોજન્ય : સ્વ. કાન્દાલેન ચંદુલાલ મહેતા, ભાયખલા, મુંબઈ

શ્રી શાત્રુંજય તીર્થધામ મુવનમાનુ માનસમંદિરમુ તીર્થ

માલિક : શ્રી અર્હદ ધર્મ પ્રભાવક ટ્રસ્ટ

૧૭, પ્રાર્થનાપીઠ, ઈલોરાપાર્ક, લેન દેરાસર પાસે,
નારણપુરા ચાર રસ્તા, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૩

ફોન : **079-27681317**

તંત્રી-મુદ્રક-પ્રકાશક : કલ્પેશભાઈ વી. શાહ, અમદાવાદ

મુદ્રક : સર્વોદય ઓફસેટ, અમદાવાદ.

To,